

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне управління Служби безпеки України в Автономній Республіці Крим
Слідчий відділ

(з дислокацією у м. Київ)

вул. Поправки Юрія, 14 А, м. Київ, 02094, тел. (044) 292-81-48
www.ssu.gov.ua, e-mail: gu_ark@ssu.gov.ua, Код ЄДРПОУ 44277296

№ _____

На № _____

від _____

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

м. Київ

Старший слідчий в ОВС 1 відділення слідчого відділу (з дислокацією у м. Київ) Головного управління Служби безпеки України в Автономній Республіці Крим Слободянюк Олександр Сергійович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 42022010000000113 від 20.09.2022 за ознаками вчинення кримінальних правопорушень, передбачених ч. 3 ст. 436-2, ч. 1 ст. 438 КК України, встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, відповідно до ст. ст. 2, 36, 40, 42, 276, 278 КПК України, –

П О В І Д О М И В:

Графа Володимира Євгеновича,
21.02.1976 р.н., громадянина України,
уродженця м. Сімферополь, Автономна
Республіка Крим, Україна,
документованого паспортом громадянина
Російської Федерації № 0914080282,
останнє відоме місце реєстрації та
проживання: Україна, Автономна
Республіка Крим, м. Сімферополь,
вул. Фруктова, буд. 35 кв. 32,

про те, що він підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених:

- ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України, що полягає у порушенні законів та звичаїв війни, передбачених міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчиненого за попередньою змовою групою осіб.

Фактичні обставини кримінальних правопорушень, у вчиненні яких підозрюється Графа В.Є.

З лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації (далі – РФ) проти України

та окупацією частини території України. У ході вказаного міжнародного збройного конфлікту

Так, у період з кінця лютого по початок березня 2014 року Російською Федерацією (далі – РФ) здійснено незаконне перекидання на територію Кримського півострова особового складу та військової техніки регулярних підрозділів, зокрема сил спеціальних операцій. Поряд із цим було задіяно військовий контингент Чорноморського флоту РФ, який перебував у Криму на підставі Угоди між Україною та РФ «Про статус та умови перебування ЧФ РФ на території України» від 1999 року, із порушенням умов зазначеного договору. Вищевказані збройні формування, а також підконтрольні РФ з числа добровольців «загони самооборони», забезпечили силове захоплення адміністративних будівель органів державної влади та місцевого самоврядування, зокрема Верховної ради та Ради міністрів АР Крим, а також блокування об'єктів Збройних Сил України. Зазначені протиправні дії створили умови для примусової організації та проведення на території півострова незаконного «референдуму» щодо статусу Криму та м. Севастополя.

Наведені обставини публічно підтвердили найвищі керівники Російської Федерації, включно з її президентом – Путіним В.В.

Внаслідок вказаних насильницьких агресивних дій РФ, Україна з кінця лютого 2014 року втратила ефективний контроль над територією Автономної Республіки Крим та м. Севастополь, у зв'язку з її окупацією ЗС РФ.

Згідно зі ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII із змінами і доповненнями, тимчасово окупована Російською Федерацією територія України (далі – тимчасово окупована територія) є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України. Тимчасова окупація Російською Федерацією територій України незалежно від її тривалості є незаконною і не створює для Російської Федерації жодних територіальних прав. Автономна Республіка Крим та місто Севастополь є тимчасово окупованими Російською Федерацією з 20.02.2014.

Генеральна Асамблея ООН своєю Резолюцією 71/205 від 19.12.2016 «Положення в області прав людини в Автономній Республіці Крим та місті Севастополі (Україна)», засудила тимчасову окупацію Російською Федерацією частини території України – Автономної Республіки Крим та міста Севастополя.

Крім того, Резолюціями Генеральної Асамблеї ООН 72/190 від 19.12.2017 «Положення в області прав людини в Автономній Республіці Крим та місті Севастополі (Україна)» та 73/194 від 17.12.2018 Генеральна Асамблея вчергове засудила нинішню тимчасову окупацію Російською Федерацією частини території України - Автономної Республіки Крим та міста Севастополя.

У ході вказаного міжнародного збройного конфлікту 24.02.2022 президент РФ оголосив початок так званої спеціальної військової операції, що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення Збройних Сил Російської Федерації, інших збройних формувань РФ та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних

організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300 (2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти РФ та ін.)».

Таким чином, із 19.02.2014 до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією РФ проти України, окупацією частини території України, що вказує на поширення дії законів та звичаїв війни (норм міжнародного гуманітарного права) на території України.

Відповідно до ст. 2, спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Згідно зі ст. 4 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 (далі - Конвенція) особами, що перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є.

Статтею 51 Конвенції передбачено, що окупаційна держава не має права примушувати осіб, що перебувають під захистом, служити в її збройних силах. Будь-який тиск, зокрема призов або пропаганда на користь добровільного вступу в армію забороняється.

Відповідно до ст. 147 Конвенції серйозні порушення, про які йдеться у ст. 146 Конвенції, становлять порушення, що охоплюють дії, здійснені проти осіб, які перебувають під захистом цієї Конвенції, зокрема: примушення особи, що перебуває під захистом, служити в збройних силах ворожої держави.

Разом з цим, згідно зі ст. 45 IV Конвенції про закони і звичаї війни 1907 року заборонено примушувати жителів окупованої території присягати на вірність державі-супротивнику.

Також, згідно зі ст. 77 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року (далі – ДП I) сторони, що перебувають у конфлікті, вживають усіх практично можливих заходів для того, щоб діти, які не досягли п'ятнадцятирічного віку, не брали безпосередньої участі у воєнних діях, і, зокрема, сторони утримуються від вербування їх у свої збройні сили.

При цьому, Конвенція і ДП I є обов'язковими для виконання як на території Російської Федерації, так і на тимчасово окупованій РФ частині території України, над якою вона здійснює ефективний контроль, оскільки вони були ратифіковані рішеннями компетентних органів влади Союзу Радянських Соціалістичних Республік, правонаступником якого є Російська Федерація, а

саме: Указом Президії Верховної Ради СРСР від 17.04.1954 та Постановою Верховної Ради СРСР від 04.08.1989 відповідно.

Відповідно до ст. 8(2)(b)(xxvi) Римського Статуту Міжнародного Кримінального Суду від 17.07.1998 набір або вербування дітей віком до п'ятнадцяти років до складу національних збройних сил або використання їх для активної участі в бойових діях є серйозним порушенням законів і звичаїв, що застосовуються в міжнародних збройних конфліктах у встановлених рамках міжнародного права.

У порушення зазначених норм міжнародного гуманітарного права, з метою забезпечення успішності призовних кампаній і добровільного вступу в її армію, держава-окупант РФ створює та реалізує комплексні програми так званого «військово-патріотичного виховання», які полягають у запровадженні російських освітніх стандартів на тимчасово окупованих територіях, що передбачають формування «патріотизму», позитивного образу військовослужбовців ЗС РФ, армії РФ та підготовку до захисту «вітчизни», що фактично призводить до мілітаризації свідомості молоді з метою поповнення збройних сил РФ за рахунок цивільного населення окупованих територій, яке у розумінні ст. 50 ДПІ перебуває під захистом міжнародного гуманітарного права.

Основні форми й методи роботи організацій, об'єднань та рухів, які реалізують вищевказані програми, спрямовані на формування позитивної мотивації у молодих людей до проходження військової служби та підготовки молоді до служби в ЗС РФ, а також підвищення в суспільстві авторитету та престижу військової служби окупаційної держави.

14.12.2022 так званою «Державною Радою Республіки Крим» прийнято Закон Республіки Крим №377 «Про патріотичне виховання громадян в Республіці Крим» (далі – Закон), яким створено правову основу для забезпечення реалізації єдиної державної політики у сфері патріотичного виховання громадян Російської Федерації та визначення основних цілей, завдань і напрямків патріотичного виховання громадян, які проживають на території Республіки Крим, а також визначення повноважень органів державної влади Республіки Крим у сфері патріотичного виховання громадян.

Відповідно до ч. 1 ст. 2 Закону основною його ціллю є патріотичне виховання громадян, яке здійснюється з метою формування у громадян патріотичних цінностей, розвитку у них високої соціальної активності, громадянської відповідальності, здатності проявити себе у зміцненні та захисті держави, забезпеченні її життєво важливих інтересів і сталого розвитку.

Водночас, ч. 2 ст. 2 Закону визначено, що основними завданнями патріотичного виховання громадян серед іншого є:

- формування системи виховання, що забезпечує виховання у дітей та молоді міцних основ патріотичної свідомості, почуття вірності обов'язку щодо захисту своєї Батьківщини, чесного виконання громадянського, професійного та військового обов'язку, службових обов'язків;

- зміцнення престижу служби в Збройних Силах Російської Федерації, інших військах, військових (спеціальних) формуваннях і органах, що здійснюють функції із забезпечення оборони і безпеки держави, в органах внутрішніх справ та інших правоохоронних органах, підрозділах цивільної оборони та ліквідації надзвичайних ситуацій;

- створення умов для активного залучення громадян до заходів історико-патріотичного, героїко-патріотичного та громадсько-патріотичного спрямування;

- створення умов для посилення патріотичної спрямованості в роботі засобів масової інформації при висвітленні подій і явищ суспільного життя, запобігання маніпулюванню інформацією, пропаганди зразків масової культури, заснованих на культурі жорстокості і насильства, приниження людської гідності, спотворення і фальсифікації історії Вітчизни;

- створення умов для розвитку пошукових об'єднань і загонів, козацького та кадетського рухів, а також сприяння діяльності громадських об'єднань, клубів, центрів та інших організацій патріотичного спрямування;

- створення механізму, що забезпечує оволодіння громадянами військовими знаннями, знаннями та навичками в галузі захисту від надзвичайних ситуацій природного та техногенного характеру та їх ліквідації.

Так, громадянин України Граф В.Є., перебуваючи на тимчасово окупованій території м. Сімферополь Автономної Республіки Крим, достовірно знаючи про тимчасову окупацію з боку РФ території Кримського півострова, діючи в умовах міжнародного збройного конфлікту та у зв'язку з ним, з метою вчинення умисних дій, спрямованих на здійснення пропаганди серед осіб, які перебувають під захистом міжнародного гуманітарного права, у тому числі серед дітей, прийняв рішення приєднатись до роботи у ряді військово-патріотичних організацій.

20.10.2014 Д'яченко О.Г. зареєстрував відповідно до російського законодавства організацію – «Регіональна громадська організація «Союз прикордонників Криму» (далі – РГО «СПК») юридична адреса: ТОТ АР Крим, м. Сімферополь вул. Федька, буд. 16, та обійняв посаду голови правління.

Надалі, 11.04.2017 Граф В.Є. обійняв посаду керівника РГО «СПК»

Відповідно до статуту РГО «СПК» основною метою її діяльності серед іншого є пропаганда героїчних традицій прикордонників, військово-патріотичне виховання молоді, висвітлення в засобах масової інформації життя членів Організації, діяльності самої Організації.

З метою отримання додаткового фінансування у формі субсидій та грантів і залучення більшої кількості дітей і підлітків до пропагандистських заходів, спрямованих на забезпечення добровільного вступу на військову службу до Збройних Сил РФ, не пізніше 20.06.2020, Д'яченко О.Г. разом з іншими засновниками, діючи на тимчасово окупованій території Автономної Республіки Крим, розробив та підписав «Установчий договір» й «Статут «Центру морської підготовки «Варяг» (далі – Статут), зареєструвавши його 19.11.2020 у відповідності до норм російського законодавства та отримавши обліковий № 9114050337, основний державний реєстраційний номер 1209100015772.

Відповідно пункту 1.3. Установчого договору «Центру морської підготовки «Варяг», основними цілями і завданнями цього центру є виконання спільних програм, фінансування та матеріально-технічне забезпечення статутних цілей і завдань учасників цього договору щодо роботи з підлітками, молоддю в галузі соціального захисту населення, у тому числі на водних об'єктах, підготовці підростаючого покоління за військовими спеціальностями для несення строкової та контрактної служби в лавах збройних сил РФ (ФСБ, ВМФ, ПС та ін.), залучення до суспільно-виховної роботи членів громадських військових

ветеранських та молодіжних (військово-патріотичних) організацій, військовослужбовців звільнених у запас, військових підрозділів, громадян.

Водночас, пунктом 2.3 «Статуту» передбачено, що для досягнення поставлених цілей задачею «Центру морської підготовки «Варяг» серед іншого є початкова підготовка підростаючого покоління з морських спеціальностей з метою несення строкової і контрактної служби в лавах збройних (військово-морських) силах РФ (ФСБ, ВМС, ПС та ін.), розвиток напрямків, пов'язаних з цією діяльністю.

Згодом – 19.11.2020 радою правління «Центру морської підготовки «Варяг» Д'яченка О.Г. обрано головою правління, а Графа В.Є не пізніше 11.03.2021 на підставі розділу 4.11 Статуту прийнято на посаду генерального директора, який є підзвітним та діє на підстав довіреності, виданої головою правління.

У подальшому, не пізніше листопада 2022 року, Д'яченко О.Г. з метою реалізації злочинного наміру та розширення своєї діяльності, спрямованої на заходи з військово-патріотичного виховання та пропаганди служби в ЗС РФ, вступив у попередню змову з Гороховою Д.В. (не пізніше 31.10.2022 – старший інструктор «Військово-патріотичний клуб «Варяг», не пізніше 23.10.2023 – заступник генерального директора «Центру морської підготовки «Варягу», не пізніше 26.03.2024 – керівник «Військово-патріотичний клуб «Варяг»), Графом В.Є. та іншими невстановленими особами, залучивши їх до вказаної діяльності.

Продовжуючи реалізовувати свій злочинний намір, 15.03.2023 у межах конкурсу, організованого «Фондом президентских грантов РФ», Д'яченком О.Г. від імені «Центру морської підготовки «Варяг» подано проєкт «Навчально-тренувального комплексу Морської та Початкової військової підготовки «Захисник Вітчизни»».

Основною ціллю проєкту визначено підвищення обороноздатності Російської Федерації шляхом проведення допризовної, початкової військової підготовки для підлітків та допризовної молоді.

Вказаний проєкт визнано переможцем та виділено фінансування у розмірі 998 560 тис. рублів та 3 440 280 млн. рублів на реалізацію заходів військово-патріотичного спрямування.

На виконання вказаного проєкту, згідно з оприлюдненим звітом, «Центром морської підготовки «Варяг» отримано у безоплатне користування земельну ділянку в м. Сімферополь для облаштування військово-спортивного містечка «Захисник Вітчизни», призначеного для школярів. Крім цього:

- у період з 04.09.2023 по 20.10.2023 проведено 14 занять з початкової військової підготовки для школярів та допризовної молоді в кількості не менше 750 слухачів, за результатами яких проведено «ідеологічну підготовку, інформаційно-роз'яснювальну роботу, патріотичне виховання та адекватну соціально-політичну оцінку подій, що відбуваються», учасників проєкту навчено поводженню зі стрілецькою зброєю, вивчено тактико-технічні характеристики основних засобів ведення бою;

- у період з 20.10.2023 по 06.03.2024 проведено 64 заходи з початкової військової підготовки для школярів та допризовної молоді у кількості не менше 2506 учасників проєкту (віком від 12 років), яких навчено поводженню зі стрілецькою зброєю, отримано практичну підготовку у плавальному басейні, забезпечено участь в акції пам'яті та історії Великої Вітчизняної війни;

- у період з 12.09.2023 по 29.03.2024 під час дії програми «Захисник Вітчизни» для курсантів і вихованців Автономної некомерційної організації Республіки Крим «Центр морської підготовки «Варяг», вихованців військово-патріотичного клубу «Варяг» («Регіональна громадська організація «Союз прикордонників Криму»), вихованців військово-патріотичного клубу «Грифон» (Громадська організація ветеранів ГРУ), членів військово-патріотичного клубу «Батальйон Форпост» (ВВПОД «Юнармія»), ряду дитячих і підліткових військово-спортивних клубів проведено 112 регулярних занять з рятувальної та легкопідводної справи;

- у період з 19.03.2024 по 30.04.2024 збудовано та обладнано навчально-тренувальний комплекс «Захисник Вітчизни» для проведення занять з підлітками з початкової військової підготовки.

У свою чергу Графом В.Є. та Гороховою Д.В. на виконання спільного злочинного умислу, спрямованого на здійснення пропаганди служби в ЗС РФ серед дітей та з метою популяризації вступу до «Центру морської підготовки «Варяг», військово-патріотичного клубу «Варяг», «Регіональної громадської організації «Союз Прикордонників Криму» забезпечено адміністрування та наповнення офіційних сторінок в соціальних мережах, організовано та проведено на місцевому рівні навчання, масові заходи, акції, тактичні навчання, військові ігри, змагання за участі дітей – членів клубів «Центру морської підготовки «Варяг», «Союзу прикордонників Криму», спрямовані на популяризацію військової справи та розвиток навичок володіння зброєю.

Крім того, Граф В.Є. спільно з Гороховою Д.В. та Д'яченко О.Г., діючи за попередньою змовою групою осіб, організував та взяв участь у проведенні масових заходів за участю членів «Центру морської підготовки «Варяг», військово-патріотичного клубу «Варяг» та «Регіональної громадської організації «Союз Прикордонників Криму». Зокрема, забезпечив взаємодію з військовослужбовцями ЗС РФ, ветеранами прикордонних військ, учасниками бойових дій та так званої «СВО». У межах реалізації програми «Встанемо» організації «Союз прикордонників Криму», за фінансової підтримки Фонду президентських грантів РФ, у навчальних закладах м. Сімферополь організував проведення пропагандистських заходів — «уроки мужності», у тому числі заходу під назвою «Жива пам'ять» з нагоди 35-ї річниці виведення радянських військ з Афганістану.

Водночас, Граф В.Є., який усвідомлював існування міжнародного збройного конфлікту, діючи за попередньою змовою групою осіб з Гороховою Д.В. та Д'яченко О.Г., взяв участь у зйомці відеосюжету з метою здійснення пропаганди, спрямованої на забезпечення добровільного вступу на військову службу до Збройних Сил РФ, армії РФ серед дітей та підлітків.

Зокрема, реалізуючи спільний злочинний намір, Граф В.Є., діючи за попередньою змовою групою осіб з Д'яченко О.Г., у невстановлений досудовим розслідуванням час, у м. Сімферополь тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим, у приміщенні студії російського пропагандистського ресурсу «РІА Новини Крим» за адресою: вул. Сергеева-Ценського, 1, взяв участь у прес-конференції під назвою «Захисник Вітчизни». Відеозапис вказаного заходу 06.03.2024 оприлюднено на офіційному веб-ресурсі «РІА Новини Крим» за посиланням:

<https://crimea.ria.ru/20240306/zaschitnik-otechestva-morskaya-i-voennaya-podgotovka-molodezhi-kryma-1135417342.html>.

У зазначеному виступі Граф В.Є. висловив захоплення будівництвом нового навчально-тренувального комплексу «Защитник отечества» та позитивно охарактеризував перспективи для дітей пов'язати майбутнє з військовими закладами, запевнивши, що учасники задоволені навчанням у військово-патріотичному клубі:

«А вот вы видели счастье этих детских глаз, когда, допустим, у нас положено обработать 100 человек по президентскому гранту в сутки? Это дети такие счастливые, они по второму, по третьему очереди забегают и забегают».

Між тим, висловив твердження про успішну апробацію програми військової підготовки серед старшокласників та запевнення, що стройова підготовка є основою військової культури. Також ствердно висловився про співпрацю з колегами з військової підготовки з «Юнармії», участь у змаганнях, святкових шикуннях та проведенні різних пам'ятних заходів, зокрема «Дня прикордонника» та «Військово-бойового розрахунку» в межах всеросійської акції. Крім того, запевнив, що учні задоволені участю в таких заходах:

«Конечно, мы сотрудничаем с нашими уважаемыми товарищами, коллегами по военной подготовке с «юнармии». С нами также выезжали на соревнования по разборке-сборке. Участвуем в построениях праздничных, тоже такие же мероприятия «28 мая», мы проводим в память «День пограничника» и «Военно-боевого расчета». Это всероссийская акция. Мы также выезжали на погружение. Вот здесь вот как раз фотографии. Ну и все дети от этого, конечно, в восторге, потому что выезжать в комплексе, на полигоны для детей это всегда радость, причем не только для парней наших будущих смены, но также и девочки, которые проходят у нас подготовку, и соревнования, соответственно, с «юнармией» проходят на ура».

Також під час вказаного виступу Граф В.Є. надав виключно позитивну оцінку випускникам військово-патріотичного клубу «Варяг» та «Союзу прикордонників Криму», наголосив на перевагах перебування у клубі та позитивно оцінив проект «Защитник отечества». Підкреслив необхідність запровадження обов'язкової допризовної підготовки молоді та запевнив у належній якості відпрацьованої програми підготовки старшокласників. Такими діями Граф В.Є. цілеспрямовано сформував позитивний образ військовослужбовця країни-агресора, популяризував службу в її лавах та здійснив пропаганду вступу до збройних сил РФ

Таким чином, внаслідок спільних протиправних дій Графом В.Є., Гороховою Д.В. та Д'яченком О.Г. здійснено заходи, спрямовані на популяризацію військової справи, пропаганди, вербування дітей та підлітків до військово-патріотичного клубу «Варяг». Діяльність вказаної організації фактично є інструментом підготовки до подальшої служби в збройних силах держави-окупанта (РФ), що нав'язує неповнолітнім хибне уявлення про необхідність захисту «вітчизни» від нібито ворожих до росіян та мешканців Криму «українців-фашистів».

У результаті злочинних дій вказаної групи, спрямованих на єдину та фактично основну мету їх діяльності - мілітаризацію українських дітей та залучення їх до військової служби на стороні ЗС РФ, у тому числі для проведення

так званої «спеціальної військової операції», частина з цих дітей, досягнувши повноліття, добровільно вступала до лав ЗС РФ та брала участь в агресивній війні проти України.

Так, у невстановлений досудовим розслідуванням час, проте не пізніше 31.10.2022, перебуваючи під впливом пропаганди, щонайменше четверо випускників військово-патріотичного клубу «Варяг» пройшли військову службу у збройних силах держави-агресора — як у статусі курсантів «Чорноморського вищого військово-морського училища імені П.С. Нахімова», так і у складі підрозділів Чорноморського флоту та інших формувань збройних сил РФ. Крім того, зафіксовано факти подальшого працевлаштування вихованців клубу в окупаційних правоохоронних органах та прокуратури.

Враховуючи викладене, Граф В.Є., діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб з Гороховою Д.В. та Д'яченком О.Г., в умовах міжнародного збройного конфлікту та у зв'язку із ним, здійснював на тимчасово окупованій території Кримського півострову пропаганду, спрямовану на забезпечення добровільного вступу осіб, що перебувають під захистом міжнародного гуманітарного права, на військову службу в збройних силах окупаційної держави, а також вербування дітей, які не досягли п'ятнадцятирічного віку, до складу національних збройних сил ворожої держави, чим порушив вимоги ст. 51 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. 77 Додаткового протоколу I.

Таким чином, Граф Володимир Євгенович, 21.02.1976 р.н., підозрюється у порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, тобто у кримінальному правопорушенні, передбаченому ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України (у редакції ст. 438 КК України на час вчинення кримінального правопорушення).

Старший слідчий в ОВС 1 відділення
слідчого відділу

(з дислокацією у м. Київ)

Головного управління

Служби безпеки України

в Автономній Республіці Крим

Олександр СЛОБОДЯНЮК

«ПОГОДЖЕНО»

Прокурор, який здійснює процесуальне керівництво у кримінальному провадженні – прокурор відділу протидії злочинам, вчиненим в умовах збройного конфлікту, прокуратури Автономної Республіки Крим та міста Севастополя

Ольга ПІРОГОВА

Підозрюваний _____ (_____)

« _____ » год « _____ » хв « _____ » _____ 2026 року

Захисник: _____ (_____)

« _____ » год « _____ » хв « _____ » _____ 2026 року

ПАМ'ЯТКА про процесуальні права та обов'язки підозрюваного

Конституція України

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим дослідям.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочинів чи його припинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на правову допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист.

Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний

Підозрюваний, обвинувачений має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з дотриманням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право *примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення*. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Права мені роз'яснені та зрозумілі. Пам'ятку про процесуальні права та обов'язки підозрюваного отримав.

Пам'ятку отримав(ла):

« ___ » _____ 20 __ року

_____ (підпис)

_____ (прізвище, ініціали підозрюваного)

Пам'ятку вручив:

**Старший слідчий в ОВС 1 відділення
слідчого відділу**

(з дислокацією у м. Київ)

Головного управління

Служби безпеки України

в Автономній Республіці Крим

майор юстиції

Олександр СЛОБОДЯНЮК